

ברפתות

קול האשה

כתבה: דכנה, אשתו של גילי.
הוקרא במסיבה השנתית של התארגנות הרפת יו"מ, אפריל 2001.

אחרי יום עבודה
שב הוא הביתה עם חוויות.
הכרה בצד נותנת חלם בכמויות,
החמ"מ שלנו ממש עלה
והאיפו נמצא בתעכה אדירה.
התאים הטומטיים ממש בירידה
והתוכנה החדשה ממש מדהימה.
ואני זריכה להקשיב כל הזמן
ואת כל ראשי התיבות להבין כמובן.

וכשאי מטפרת דבר-מה
מיד משווה הוא לפרה
והמשפט החוזר בכל שיחה
אצל נשים הקונטרוקציה כל כך דומה.
לפעמים אני חושבת
אל מי הוא יותר קשוב
אלי או ל-347 שלח במסאית לבט הייצור.
אך כל זה שטויות
והכל הבליט
אם יש לנו רפתות שמוזדות לתפארת
ואתם מככבים ברישמת הצמרת
אף המשיכו כן
וכמו תמיד אנתנו אהלים
היו הכי טובים
רק עם עליות והרבה רווחים
ומי אם לא אנתנו
נהיה בכס גאים!

מאחורי כל רפתון
עומדת בדרך כלל אישה... כמובן
למרות שהיום שום דבר אינו מובן...
וכך נראים להם החיים
כשהרפת היא מרכז העניינים.
זה מתחיל באמצע הלילה
כשהלכונן מהרפת מצלצל:
הלו אני מקווה שלא הערתי אותך
גילי נמצא?
אני חייב לדבר איתו הרגע זה
אני עונה: זה בטוידר לא נורא
כל הלילה יחלתי רק לצלצל הנפלא.

ואל קולחת השיחה
שבגללה אני כבר ערה לחלוטין
אבל כשהכל מסתיים
אפשר לתפוס עוד תנוחה
עד הלכונן הבא.
תמיד יוצא הוא מן הבית וחוזר בתחתונים
בימים הקרים ובימים החמים
ועה בגללי...
כי בהגדים מהחנתי מוקצים מחמת מיאוס
וגורלם הוא להיות בחור.
הסירחון ממש מוואש
אף מה שיגידו השכנות על המראה התמים
אותי ממש לא מרגש.